

POČENI ŠKAFI

© www.celinka.si/zalozba

CEL LP 003

STROJ ZA SUŠENJE SOLZ

Stran A

1. A ni škoda se jeziti
(Jernej Juren) 02:31
2. Nerodna Polona
(Jure Mihevc, Jernej Juren) 02:52
3. Ne bom te več dušil
(Marjeta Prudič, Jernej Juren) 02:49
4. Če me boš pometel pod preprogo
(Jernej Juren) 02:36
5. Tinta med prsti
(Jure Mihevc, Jernej Juren) 03:17

Stran B

1. Peter Piton
(Tadej Kovačič, Jernej Juren) 03:42
2. Razvada
(Marjeta Prudič, Jernej Juren) 03:14
3. Muzej
(Matevž Zlatnar, Jernej Juren) 03:37
4. Dunaj
(Jure Mihevc) 03:16

Ekipa

Marjeta Prudič, vokal & klarinet
Matevž Zlatnar, trobenta
Andraž Unidovec, pozavna
Primož Petohleb, helikon & bariton
Tadej Kovačič, kitara
Jakob Grčman, bendžo & kontrabas
Jernej Juren, ribežen
Alex Volasko, produkcija zvoka, mix & master
Luka Seme, ilustracija na naslovnici in oblikovanje ovitka
Avtor vseh besedil je Jernej Juren
Izdala: založba Celinka.si, 2018

Začelo se je pred leti, niti ne takoavnimi. Leta 2012 sta se na Metelkovi – v procesu, ki je bolj spominjal na ljubezensko osvajanje kot na snovanje glasbene skupine – spoznala vokalistka in tolkalist. In ko se je ta proces neuspešno končal (ali uspešno – odvisno, kako gledate na ljubezenske odnose), je vseeno nastala glasbena skupina: *ulični swing bend*. Načrti sprva niso bili visokoleteči: igrati ulično glasbo New Orleansa, piti pivo in se pri tem noro zabavati. Toda ta zabava se je kmalu izkazala za zelo nalezljivo.

Prva zasedba je poleg vokalistke **Urške Škafar** in tolkalista – od tedaj naprej ribežnista – **Nejca Jurna** obsegala še klarinet, trobento, kitaro in harmoniko. Pevkin priimek je takrat kar sam ponudil ime Škafi. In kot je navada tradicionalnih neworleanških bendov z dvoumnimi imeni, ki zasedbo že od vsega začetka inspirirajo, se je na vprašanje: *kakšni škafi?* ponudil odgovor: **Počeni Škafi**. Kmalu je tudi usoda pokazala smisel za humor in se je zasedbi pridružil *škabasist*.

Po dobrem letu so se njihovi glasbeni apetiti povečali. Na Radiu Slovenija so dobili ponudbo za snemanje skladbe *Nerodna Polona* in postavilo se je vprašanje, v kakšni zasedbi: ali nadaljevati s staro ekipo ali se prevetrirati in pristopiti h glasbi bolj resno? Pa so se odločili za slednje. Po snemanju so Škafi oblikovali bolj ali manj stalno zasedbo devetih članov – bendžo, kitara, tuba, pozavna, klarinet, trobenta, saksofon, ribežen in vokal. Res pa je, da so le trije člani predstavljali jedro skupine, ostali glasbeniki pa so, kot sateliti, prihajali in odhajali. Tako so skoraj na vsakem koncertu igrali z drugo zasedbo in včasih so na odru igrali samo trije ali štirje. Prišlo

je celo do dveh vzporednih zasedb ali, kot se sami radi pošaliyo, imeli so ženo in ljubico. Ljubica se je imenovala *Little Street Charmers* in je delovala nekaj mesecev v letu 2016, dokler ni mesta vokalistke pri Škafih prevzela **Marjeta Prudič**. Tako so ljubico, kot se spodobijo, naredili za ženo.

Z njihovo glasbo pa je takole: kot je zapisano že v uvodu, so njihova inspiracija neworleanški bendi in tudi francoski šanson – do besedil pridemo malce kasneje – zato so to dvojce uspešno združili. Njihova stalnica je prilagajanje. Svojo glasbo prilagajajo neworleanškim zasedbam, besedila prilagajajo glasbi, zasedbo prilagajajo nastopu in muziciranje prilagajajo skladbi. Vendar ne gre za prisilo, vse to je pri njih samoumevno, saj izhajajo predvsem iz dane forme plesne glasbe 30. let minulega stoletja: instrumentalna tema – vokalna tema – solo – vokalna ali instrumentalna tema. To je torej forma, ki so se je Škafi oklenili, čeprav pri avtorski glasbi prihaja do določenih odstopanj, ki skladbo še bolj oživijo.

Tudi zvok zasedbe nas popelje za sto let nazaj, v čas neworleanške jazzovske tradicije 20. let minulega stoletja, iz katere se je v 30. in 40. letih rodil swing. In od tod tudi njihova samoopredelitev: **ulični swing bend**. Na prvi posluh je morda v ospredju brass sekcija, vendar pa poseben čar njihovih glasbi daje ritem sekcija, ki jo sestavljajo kitara, tuba, bendžo in ribežen. Počeni Škafi gojijo avtentičen zvok in so zato tako posebni, da jih pravzaprav ne moremo in ne smemo zgrešiti. Že z nekaj takti igranja vzpostaviyo energijo, ki ustvari posebno vzdušje. V zasedbi so glasbeniki z vseh vetrov, od klasično izobraženih do

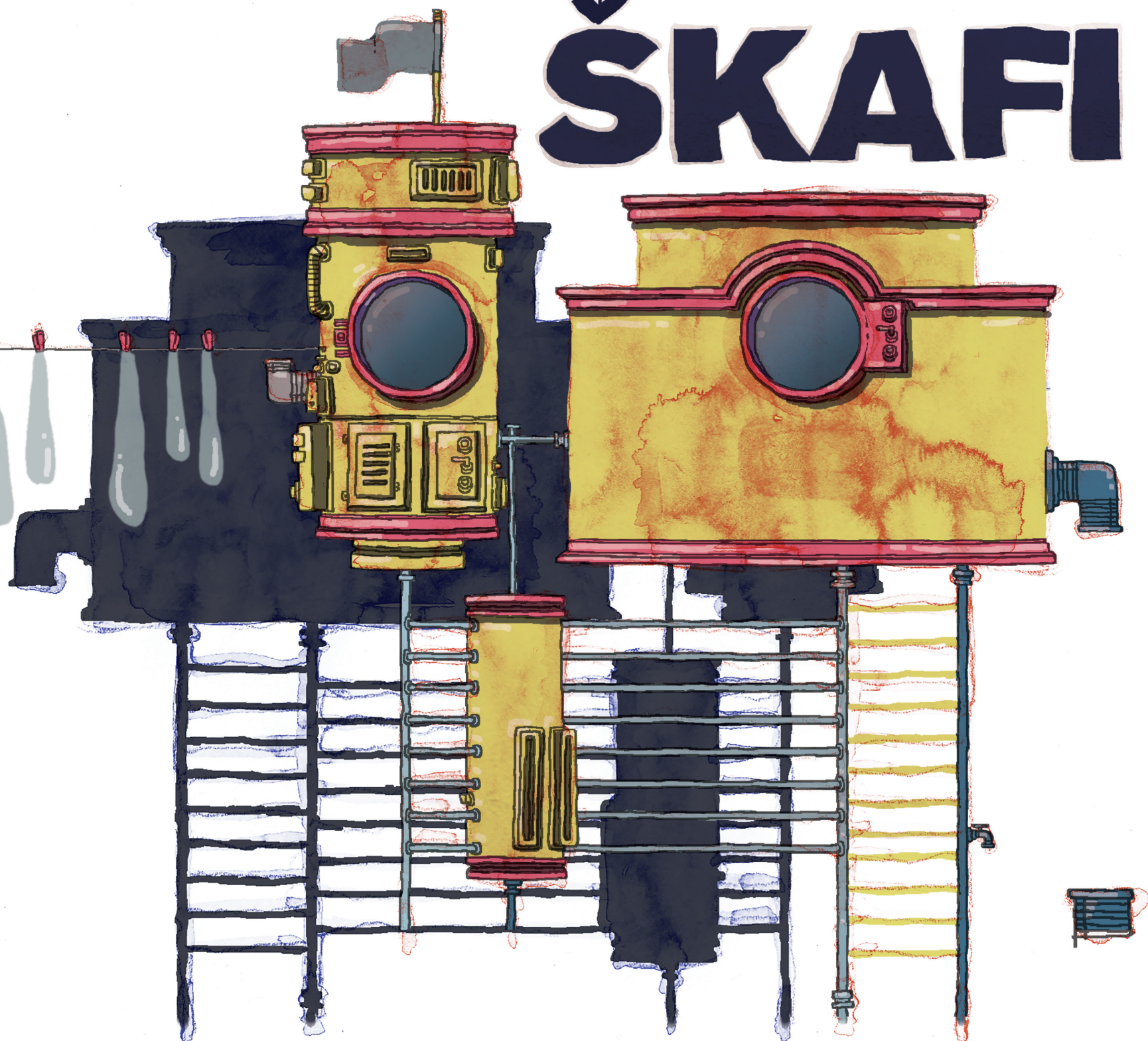
jazzistov in samoukov, in prav to jim daje značaj, saj so si tako različni, a hkrati do glasbe pristopajo enotno.

Besedila Počenih Škafov očarajo. Prav po njihovi zaslugi si dovoljujem dodati oznako šansonski **bend**. Na albumu je devet avtorskih skladb, ki se s svojimi besedili dotaknejo poslušalca in ga povlečejo v premišljevanje, nemara mu omogočijo tudi poistovetenje s podano zgodbo. Nejc Juren, avtor vseh besedil, zelo elegantno preda prav vsak verz; preprosto čustven, čeprav govori o ljubezni; strasten, čeprav govori o odnosih, in pesniško poetičen, čeprav piše za glasbo. Ja, z njo se zlijejo, pa vendar glasba dopušča ves prostor zgodbi in jo hkrati dopolnjuje: z ritmom, spevnimi melodijami in izvirnimi vmesnimi solazami. Intenziven vokal Marjete Prudič obarva celoto v žametno mehko.

Stroj za sušenje solz: Zasedba v takšni in drugačni obliki obstaja že nekaj let, a v rokah držite njen prvenec. Album, ki ni bil načrtovan, je plod njihove stalnice. Torej prilagajanja. Ponudba je prišla sama, pa so se zaprli v studio in posneli koncertni album, v dveh urah, brez nasnemavanja. Zato so to Počeni Škafi, kot jih boste slišali na ulici, v dvorani ali na kakšnem plesnem dogodku. Pa še to: ne moremo še mimo čudovite naslovnice, ki jo je ustvaril **Luka Seme**. Spet, ne za to priložnost, slika je nastala že pred nekaj časa, in ko so jo izbrali, jim je sama ponudila naslov. In njihove glasbe ne bi mogli bolje poimenovati.

Preпустite se, da vas stroj Počenih Škafov potegne vase, pregnete in predela odnose, postopek se bo zaključil s pomirjenim in razigranim razpoloženjem. **Vkllop!**

Alja Kramar

STROJ ZA SUŠENJE SOLZ